

Oventrop

Zawory, napędy i regulatory do regulacji wydajności odbiorników ciepła lub chłodu należą obok armatury równoważącej, odcinającej czy odpowietrzającej do najważniejszych elementów wyposażenia instalacji. Regulacja polega na dopasowaniu natężenia przepływu czynnika do bieżącego zapotrzebowania na energię. Armatura współpracuje z urządzeniami typu:

- konwektory wentylatorowe (fan-coil),
- nagrzewnice wentylatorowe,
- sufitowe belki chłodzące,
- podgrzewacze ciepłej wody,
- urządzenia pralnicze,
- ogrzewania płaszczynowe (podłogowe lub ściennie).

Regulacja z użyciem zaworów trójdrogowych (mieszających lub rozdzielających) lub czterodrogowych, charakteryzuje się zmiennością natężenia przepływu w obiegu wtórnym (odbiornika) przy stosunkowo niezmiennym przepływie pierwotnym (w instalacji). Tak skonstruowana instalacja ma obniżone wymagania co do równoważenia hydraulicznego (regulacja statyczna, np. z użyciem zaworów regulacyjnych Hydrocontrol Oventrop, jest w zasadzie wystarczająca) i jest elastyczna. Przejawia się to m.in. w jej nieznacznej reakcji na zmienność obciążenia oraz w gotowości do podania energii w dowolnym punkcie instalacji niezwłocznie po otwarciu przez zawory trójdrogowe „drzwi” do obiegu wtórnego.

Dostępna na rynku różnorodność wykonania zaworów pozwala skonstruować w zasadzie dowolne układy mieszające. Część z nich wykonana jest z brązu. Ich absolutna odporność na odcynkowanie umożliwia obsługę m.in. mediów solan-

kowych (w pompach ciepła) lub solarnych bez obawy awarii systemu.

Zawór trójdrogowy „Tri-D plus” Oventrop skręcony jest fabrycznie z trójnikiem na rozstaw osi króćców 50

mm (typowy dla wielu urządzeń grzewczo-wentylacyjnych lub konwektorowych). Odmianą konstrukcyjną zaworów trójdrogowych są wykonania, w których zintegrowano je z trójnikami (trójnik z zasady towarzyszy każdemu zastosowaniu tych zaworów). Taką konstrukcję można w zasadzie uznać za zawór 4-drogowy. Za przykład takiego rozwiązania może posłużyć zawór „Tri-M plus” Oventrop (ilustr. 2). Inny typ zaworu - „Cocon 4” (na ilustr. 1 w 4-rurowej instalacji grzewczo-chłodzącej) powstał w reakcji na postulaty instalatorów dotyczące uciążliwości związanych z montażem jednostek typu fan-coil. Do podłączenia jednego aparatu trzeba czasem użyć nawet do 5 sztuk różnego rodzaju armatury - na każdy z nich przypadają min. dwa połączenia. Ich uszczelnianie i skręcanie jest pracochłonne, a duża ilość w instalacji zwielokrotnia ryzyko nieszczelności. Zwarta

